

Algebro paskaitos
Rimantas Grigutis

4 paskaita.

Polinomų žiedas. Polinomo laipsnis. Polinomų dalumo savybės.

Hornerio schema. Polinomo reiškimas dvinario laipsniais.

Polinomų šaknys ir jų skaičius

Polinomų žiedas.

4.1 Apibrėžimas. *Polinomu virš kūno $\mathbf{K}$ vadiname begalinę kūno $\mathbf{K}$ elementų seką $(a_0, a_1, a_2, \dots)$, kurios beveik visi (t.y. visi, išskyrus baigtinių skaičių) elementai yra lygūs 0. Sakysime, kad du polinomai $(a_0, a_1, a_2, \dots)$ ir $(b_0, b_1, b_2, \dots)$ yra lygūs, jeigu $a_i = b_i$ su visais $i = 0, 1, 2, \dots$.*

Polinomų aibėje apibėžiami šie veiksmai:

1. Polinomų sudėtis:

$$(a_0, a_1, a_2, \dots) + (b_0, b_1, b_2, \dots) = (a_0 + b_0, a_1 + b_1, a_2 + b_2, \dots).$$

2. Polinomų daugyba:

$$(a_0, a_1, a_2, \dots) \cdot (b_0, b_1, b_2, \dots) = (c_0, c_1, c_2, \dots),$$

čia

$$c_i = a_0 b_i + a_1 b_{i-1} + \cdots + a_i b_0 = \sum_{s=0}^i a_s b_{i-s} = \sum_{s+t=i} a_s b_t.$$

Šių operacijų atžvilgiu polinomy aibė sudaro komutatyvų žiedą su vienetu. Vienetas šiame žiede yra polinomas $(1, 0, 0, \dots)$.

Atsižvelgę į tai, kad

$$(a, 0, 0, \dots) + (b, 0, 0, \dots) = (a + b, 0, 0, \dots)$$

ir

$$(a, 0, 0, \dots) \cdot (b, 0, 0, \dots) = (ab, 0, 0, \dots),$$

ir bendru atveju,

$$(a, 0, 0, \dots) \cdot (b_0, b_1, b_2, \dots) = (ab_0, ab_1, ab_2, \dots),$$

mes polinomą $(a, 0, 0, \dots)$ galime sutapatinti su elementu a .

Pažymėkime dabar polinomą $(0, 1, 0, 0, \dots)$ raide x . Tada

$$x^2 = (0, 0, 1, 0, \dots), x^3 = (0, 0, 0, 1, 0, \dots) \text{ ir t.t.}$$

Dabar polinomą galima reikšti ir taip:

$$\begin{aligned} (a_0, a_1, a_2, \dots) &= (a_0, 0, 0, \dots) + (0, a_1, 0, \dots) + (0, 0, a_2, 0, \dots) = \\ a_0(1, 0, 0, \dots) + a_1(0, 1, 0, \dots) + a_2(0, 0, 1, 0, \dots) &+ \dots = \\ a_0 + a_1x + a_2x^2 + \dots + a_nx^n. \end{aligned}$$

Žymėjimas. Visų polinomų virš kūno $\mathbf{K}$ aibę žymésime $\mathbf{K}[x]$.

Polinomo laipsnis.

4.2 Apibrėžimas Polinomo $f(x) = a_nx^n + a_{n-1}x^{n-1} + \dots + a_1x + a_0$, $a_n \neq 0$, elementas a_n vadinamas vyriausiuoju polinomo $f(x)$ koeficientu, o skaičius n – polinomo $f(x)$ laipsniu, žymuo: $n = \deg f$. Susitarta, kad $\deg 0 = -\infty$.

4.3 Teiginys. Dviejų polinomų sandaugos laipsnis yra lygus tų polinomų laipsnių sumai:

$$\deg(f \cdot g) = \deg f + \deg g.$$

Irodymas paliekamas skaitytojams.

4.4 Pastaba. Yra susitarta, kad $(-\infty) + (-\infty) = -\infty$; $(-\infty) + n = -\infty$; $n + (-\infty) = -\infty$.

Polinomų dalumo savybės. Hornerio schema

4.5 Apibrėžimas. Jeigu polinomų porai $f(x)$ ir $g(x)$, $g(x) \neq 0$, egzistuoja tokis polinomas $h(x)$, kad $f(x) = g(x) \cdot h(x)$, tai sakysime, kad polinomas f dalijasi be liekanos (arba tiesiog dalijasi) iš polinomo g . Rašysime $f:g$. Polinomas g vadinamas polinomo f dalikliu.

4.6 Teiginys (Pagrindinės polinomų dalumo savybės)

1. Jei $f, g, h \in \mathbf{K}[x]$ ir $f:h$ ir $g:h$, tai $(f \pm g):h$.
2. Jei $f, g, h \in \mathbf{K}[x]$ ir $f:h$, tai $(f \cdot g):h$.
3. Jei $f \in \mathbf{K}[x]$ ir $f \neq 0$, tai $0:f$.
4. Jei $f \in \mathbf{K}[x]$ ir $a \in \mathbf{K}, a \neq 0$, tai $f:a$.
5. Jei $f \in \mathbf{K}[x]$ ir $1:f$, tai $\deg f = 0$ ir $f = a \in \mathbf{K}$.
6. Jei $f, g \in \mathbf{K}[x]$ ir $f:g$ ir $g:f$, tai $f = a \cdot g$, čia $a \in \mathbf{K}$.
7. Jei $f, g \in \mathbf{K}[x]$, $f(x) \neq 0$, ir $f:g$, tai $\deg f \geq \deg g$.

Nagrinėsime polinomo $f(x) \in \mathbf{K}[x]$ dalumą iš dvinario $x - c, c \in \mathbf{K}$.

4.7 Teorema. Tegu

$$f(x) = a_n x^n + a_{n-1} x^{n-1} + \cdots + a_1 x + a_0 \in \mathbf{K}[x] \text{ ir } c \in \mathbf{K}.$$

Tada egzistuoja tokis polinomas $h(x) \in \mathbf{K}[x]$ ir tokis $r \in \mathbf{K}$, kad

$$f(x) = (x - c) h(x) + r.$$

Įrodymas. Iš 4.3 Teiginio turime, kad polinomo $h(x)$ laipsnis turėtų būti lygus $n - 1$, o pats polinomas $h(x)$ turėtų būti lygus $b_{n-1} x^{n-1} + \cdots + b_1 x + b_0$. Tada

$$\begin{aligned} f(x) &= a_n x^n + a_{n-1} x^{n-1} + \cdots + a_1 x + a_0 \\ &= (x - c)(b_{n-1} x^{n-1} + \cdots + b_1 x + b_0) + r. \end{aligned}$$

Palyginę kairės ir dešinės pusiu koeficientus prie vienodų laipsnių, turėsime :

$$\begin{array}{lll} a_n = b_{n-1} & & b_{n-1} = a_n \\ a_{n-1} = b_{n-2} - cb_{n-1} & & b_{n-2} = a_{n-1} + cb_{n-1} \\ a_{n-2} = b_{n-3} - cb_{n-2} & & b_{n-3} = a_{n-2} + cb_{n-2} \\ \dots & & \dots \\ a_1 = b_0 - cb_1 & & b_0 = a_1 + cb_1 \\ a_0 = r - cb_0 & & r = a_0 + cb_0 \end{array}$$

Irodyta.

4.8 Pastaba. Dažniausiai polinomo $h(x)$ koeficientai skaičiuojami **Hornerio schema:**

a_n	a_{n-1}	$\dots$	a_1	a_0
c	$\mathbf{b}_{n-1} = a_n$	$\mathbf{b}_{n-2} = a_{n-1} + cb_{n-1}$	$\dots$	$\mathbf{b}_0 = a_1 + cb_1$

Matome, kad $f(c) = (c - c)h(c) + r = r$, t.y. elementas r yra polinomo f reikšmė elemente c .

4.9 Pavyzdys. Tegu polinomas $f(x) = 2x^5 - 4x^3 + 3x^2 + x - 5$, o $c = 2$. Tada polinomo f Hornerio schema yra:

$c = 2$	2	0	-4	3	1	-5
	2	4	4	11	23	41

$$2x^5 - 4x^3 + 3x^2 + x - 5 = (x - 2)(2x^4 + 4x^3 + 4x^2 + 11x + 23) + 41$$

$$\text{ir } f(2) = 41.$$

Polinomo reiškimas dvinario laipsniais.

4.10 Teorema. Tegu

$$f(x) = a_n x^n + a_{n-1} x^{n-1} + \dots + a_0 \in \mathbf{K}[x].$$

Tada egzistuoja tokie $r_0, r_1, \dots, r_n \in \mathbf{K}$, kad

$$f(x) = r_n (x - c)^n + r_{n-1} (x - c)^{n-1} + \dots + r_1 (x - c) + r_0.$$

Irodymas. Naudodamiesi 4.7 Teorema turėsime

$$\begin{aligned} f(x) &= a_n x^n + a_{n-1} x^{n-1} + \dots + a_0 \\ &= (x - c)(b_{1,n-1} x^{n-1} + \dots + b_{1,1} x + b_{1,0}) + r_0 \\ &= (x - c)((x - c)(b_{2,n-2} x^{n-2} + \dots + b_{2,1} x + b_{2,0}) + r_1) + r_0 \\ &= (x - c)^2(b_{2,n-2} x^{n-2} + \dots + b_{2,1} x + b_{2,0}) + (x - c)r_1 + r_0 \\ &= (x - c)^2((x - c)(b_{3,n-3} x^{n-3} + \dots + b_{3,1} x + b_{3,0}) + r_2) + (x - c)r_1 + r_0 \\ &\quad \dots \\ &= r_n (x - c)^n + r_{n-1} (x - c)^{n-1} + \dots + r_1 (x - c) + r_0 \end{aligned}$$

Elementus r_i galima rasti Hornerio schema:

	a_n	a_{n-1}	$\dots$	a_2	a_1	a_0	
c	$b_{1,n-1}$	$b_{1,n-2}$	$\dots$	$b_{1,1}$	$b_{1,0}$	r_0	
$\dots$	$\dots$	$\dots$	$\dots$	$\dots$	$\dots$	$\dots$	
c	$b_{n-1,1}$	$b_{n-1,0}$	r_{n-2}				
c	$b_{n,0}$	r_{n-1}					
	r_n						

Įrodyta.

4.11 **Pavyzdys.** Parašykime polinomą $f(x) = 2x^5 - 4x^3 + 3x^2 + x - 5$ dvinario $x - 2$ laipsniais:

	2	0	-4	3	1	-5
2	2	4	4	11	23	41
2	2	8	20	51	125	
2	2	12	44	139		
2	2	16	76			
2	2	20				
2	2					

Tada

$$f(x) = 2x^5 - 4x^3 + 3x^2 + x - 5 \\ = 2(x-2)^5 + 20(x-2)^4 + 76(x-2)^3 + 139(x-2)^2 + 125(x-2) + 41.$$

Polinomų šaknys ir jų skaičius

4.12 **Teorema(Bezout).** Polinomas $f(x) \in \mathbf{K}[x]$ dalijasi iš $x - c$ tada ir tik tada, kada c yra polinomo $f(x)$ šaknis, t.y. $f(c) = 0$.

Įrodymas paliekamas skaitytojui.

4.13 **Teorema(polinomo šaknų skaičius).** Tegu $f(x) \in \mathbf{K}[x]$. Jei $\deg f = n$, tai polinomo $f(x)$ šaknų skaičius neviršija n .

Įrodymas. Matematinė indukcija pagal n .

Indukcijos bazė: $n = 0$. Teiginys yra teisingas visiems nulinio laipsnio polinomams, nes šie polinomai neturi šaknų.

Indukcijos prielaida: teiginys yra teisingas visiems polinomams, kurių laipsnis mažesnis už n .

Indukcijos teiginys skiriamais $n - 1$ -ojo laipsnio polinomui $f(x)$.

Nagrinėkime kelis atvejus.

1. Jeigu polinomas $f(x)$ neturi šaknų kūne $\mathbf{K}$, tai polinomui f teiginys yra teisingas.

2. Jeigu c_1 yra polinomo $f(x)$ šaknis, tai pagal 4.12 Bezout teorema

$$f(x) = (x - c_1) h(x)$$

ir

$$\deg h(x) = n - 1.$$

Jeigu c_2 – kita polinomo $f(x)$ šaknis ($c_1 \neq c_2$), tada

$$f(c_2) = (c_2 - c_1) h(c_2) = 0$$

ir

$$h(c_2) = 0.$$

Taigi, kiekviena polinomo $f(x)$ šaknis, skirtina šakniai c_1 yra ir polinomo h šaknis (atvirkščias teiginys akivaizdus). Pritaikius polinomui $h(x)$ indukcijos prielaidą, turėsime, kad $h(x)$ turi ne daugiau kaip $n - 1$ šaknį. Tada polinomas $f(x)$ turės ne daugiau kaip n šaknų.

Irodyta.

4.14 Pastaba. Teorema yra teisinga ir polinomams virš komutatyvių žiedų su vienetu, kuriuose nėra **nulio daliklių** (tokiuose žieduose iš $a \cdot b = 0$, turime, kad arba $a = 0$, arba $b = 0$). Tokie žiedai yra vadinami *integralumo sritimis*. Integralumo sritimi yra visi kūnai. Integralumo srities bet ne kūno pavyzdžiu galėtų būti sveikujų skaičių žiedas $\mathbf{Z}$. Iš kitos pusės, jeigu K nėra integralumo sritis (pavyzdžiui, tokiai žiedai yra visi $\mathbf{Z}_m$, kai m – sudėtinis) tai teoremos teiginys nėra teisingas: pavyzdžiui, polinomas polinomas $f(x) = x^2$ virš $\mathbf{Z}_9$ turi tris šaknines: $\bar{0}, \bar{3}, \bar{6}$. Tikrai $0^2 = 0 \pmod{9}, 3^2 = 0 \pmod{9}, 6^2 = 0 \pmod{9}$.

4.15 Teorema(apie polinominj ir funkcionalinj tapatumą). Tegu $\mathbf{K}$ yra begalinis kūnas(pvz. $\mathbf{Q}$, $\mathbf{R}$ arba $\mathbf{C}$) ir polinomai $f_1(x), f_2(x) \in \mathbf{K}[x]$. Jeigu $f_1(c) = f_2(c)$ su visais $c \in \mathbf{K}$, tai $f_1(x) = f_2(x)$.

Irodymas. Nagrinékime polinomą $F(x) = f_1(x) - f_2(x)$. Šio polinomo laipsnis $\deg F(x) = n \leq \max \{\deg f; \deg g\}$. Tegu dabar $c_1, c_2, \dots, c_{n+1}$ yra skirtinti begalinio kūno $\mathbf{K}$ elementai ir pagal teoremos sąlygą turime, kad $f_1(c_i) = f_2(c_i)$ su visais $i = 1, 2, \dots, n+1$. Tada n -ojo laipsnio polinomas $F(x)$ turi $n+1$ šaknį ir pagal 4.13 Teoremą $F(x) = 0$ ir $f_1(x) = f_2(x)$.

Irodyta.

4.16 Pastaba. Virš baigtinių kūnų $\mathbf{K}$ (pavyzdžiu, virš $\mathbf{Z}_p$, p – pirminis skaičius) teoremos teiginys néra teisingas. Pavyzdžiu, skirtintų polinomų $f_1(x) = x^7 + \bar{4}x + \bar{1}$ ir $f_2(x) = \bar{5}x + \bar{1}$ virš kūno $\mathbf{Z}_7$ reikšmės visuose kūno $\mathbf{Z}_7$ elementuose sutampa:

$$\begin{aligned} f_1(\bar{0}) &= f_2(\bar{0}) = \bar{1}; & f_1(\bar{1}) &= f_2(\bar{1}) = \bar{6}; \\ f_1(\bar{2}) &= f_2(\bar{2}) = \bar{4}; & f_1(\bar{3}) &= f_2(\bar{3}) = \bar{2}; \\ f_1(\bar{4}) &= f_2(\bar{4}) = \bar{0}; & f_1(\bar{5}) &= f_2(\bar{5}) = \bar{5}; \\ f_1(\bar{6}) &= f_2(\bar{6}) = \bar{3}. \end{aligned}$$